

השבת של רבי נחמן מברסלב

כל מה שמתגל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב', סז)
טוב להגיד ולשיר נַחַם נַחֵם נַחֵם מאומן לזכות לכל הישועות

שבת מקץ

📖 **ולא נודע כי באו אל קרבנה ...** (מא, כא)

וכל זה הוא בחינת חלום פרעה, שכלל החלום הוא שהרע שהוא השקר בחינת חשך בחינת שבע פרות הרעות ושבע שבלים הרעות התגברו כל כך על הטוב עד אשר ותבלענה וכו' ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה וכו'. וכל זה מרמז על אריכת הגלות, שאלופי עשו ממש שהם העכו"ם, וכן המנהיגים של שקר, מתגברים כל כך, עד שכמעט נבלע הטוב והאמת ולא נודע כי באו אל קרבנה. וכמו שכתוב בתקונים תיקון כ' (דף נב.) על פסוק זה וזה לשונו: וי לישראל כד אתבלע בערב רב דעליהו אתמר ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהו רע כאשר וכו', עד 'היו שריה לראשי' (איכה א, ה) אנון ערב רב, עליהו אתמר (ישעיה א, כג): שריך סוררים וחברי גנבים כלו אהב שחד וכו'. נמצא שקורא השרים והמנהיגים של שקר בשם גנבים, כי הם עיקר הגנבים הגוברים דעת ההמון עם, עד שאי אפשר לעמוד עליהן בבחינת ולא נודע כי באו אל קרבנה. ויעקב אבינו כשראה זאת ברוח קדשו מה שיהיה באחרית הימים האלה, תמה. אבל הפקח השיב לו כי אף על פי כן ניצוץ אחד וכו', דהיינו על ידי יוסף הצדיק שהוא יודע לפתור ולתקן בחינת חלום פרעה, על ידו יתקן הכל, וסוף כל סוף יתגלה האמת [ועיין בפנים ותבין] (הלכות גניבה ה' – אות ל"ג).

📖 **שבע שני רעב ...** (מא, כז)

על ידי הרע של תאוות ממון, שהוא בחינת שבע שני הרעב, על ידי זה נבלע ונשכח כל השפע והעשירות שחננו השם, ולא נודע אצלו העשירות כלל, והוא מלא דאגות כבתחילה ויותר, בחינת 'מרבח נכסים מרבה דאגה'. והתיקון הוא רק על ידי הצדיק שבדור שהוא בחינת יוסף, שעיקר תיקון תאוות ממון על ידו, והוא נותן עצה להעשירים שינצלו משבע שני הרעב, מרעבון תאוות ממון, על ידי שיתנו צדקה לעניים העיר, ועל ידי זה ינצלו מתאוות ממון, והעשירות שלהם יתקיים ולא יכלה, חס ושלוש (הלכות ברכת המזון ד' – אות י"ז לפי אוצר היראה – ממון ופרנסה – אות י"ג).

📖 **ויוסף הוא השליט ...** (מב, ו)

הצדיק האמת ממנו כל ההשפעות והברכות כידוע, בחינת ויוסף הוא השליט הוא המשביר לכל עם הארץ שכל עם הארץ, שהם כל בני אדם שבעולם, כלם יונקים ומקבלים השפעתם רק מהצדיק שהוא בחינת יוסף, שהוא בחינת יסוד החמישי יסוד הפשוט שהוא בבחינת קצו של יוד שהוא החיות הנעלם בכל הארבע יסודות. ועיקר מעלת וגדלת הצדיק האמתי הוא על ידי מדת הענוה ושפלות בחינת ונחנו מה כי ענוה גדולה מכלם כמו שאמרו רבותינו ז"ל. וכל אחד כפי מה שמבטל עצמו ומרגיש שפלותו באמת, כמו כן הוא זוכה להתקרב באמת להצדיק האמתי. וכן כל מה שהוא מתקרב יותר להצדיק ונכלל בו באמת, כמו כן הוא זוכה יותר לבחינת ענוה באמת שזה כל תיקונו כמבאר בפנים. ואז נמשך עליו ברכה ותוספות שפע ור"ב טוב בבחינת מאן דהוא זעיר הוא רב [מי שהוא קטן הוא גדול] (הלכות ערלה ה' – אות ד' לפי אוצר היראה – צדיק – אות קנ"א).

📖 **ואל שדי יתן לכם רחמים ...** (מג"ד)

... ואל שדי יתן לכם רחמים ושלח את אחיכם אחר וכו' שמרמז על קץ הגאולה הזאת שעליו נאמר מה שנתחנן יעקב אבינו עלינו: האומר לעולמו די יאמר לצרותינו די. וזה בכלל ובפרט, בכלליות ישראל

שיאמר די לצרותינו, כי כבר משך עלינו השעבוד וארך עלינו הגלות מאד מאד ובדאי סוף כל סוף יאמר די לצרותינו וימחר לגאלנו גאולת עולם, כמו שכתוב (איכה ד) לא יוסיף להגלותך וכו', וכן בפרטיות אצל כל אחד, ובפרט אותן שהתחילו קצת וכבר העלה אותם הצדיק האמת ממקום שהעלה אותם כאשר יודע כל אחד בנפשו ואף על פי כן עובר עליהם בכל פעם ובכל יום וכו' מה שעובר עליהם, וצריכים לבטח בכחם של זקנים דקדשה שעוסקים לחזק את הרצון (הלכות ברכת השחר ה' – אות ס"ב).

עצות ותפילות

(עצות המבוארות – חנוכה, אות ד')

❖ כפי שכל אחד זוכה לפעול ביום הכפורים בבקשת "סלח נא", היינו כפי שזוכה לפעול אצל השם יתברך על מחילת חטאיו ועוונותיו, כן הוא זוכה לקדושת חנוכה. כי קדושת חנוכה נמשכת מן הסליחה של יום הכפורים, כי חנוכה מרמז על חנוכת בית המקדש. היינו שעל ידי קיום מצוות נר חנוכה, כמבואר בסעיפים הקודמים, ובפרט כמבואר בסעיף ג', עניין חנוכה, על ידי זה זוכה להמשיך קדושת בית המקדש. ולזאת זוכים על ידי פעולת סליחה ומחילה של יום כיפור, כמבואר בלקוטי מוהר"ן חלק שני (סימן ז') בתורה "כי מרחמם ינהגם".

ועיקר קדושת בית המקדש שממשיך בחנוכה, היא הזכיה בדעת אמתית לדעת ולהודיע (דברים ד, לט) "כי ה' הוא האלקים". היינו שידע ויאמין שכל הענינים שנדמה לו כי נפעלים הם בדרך הטבע, כולם בהשגחתו הפרטית יתברך הם. ורק כדי לנסות את האדם אם יאמין בהשגחה פרטית, הלביש השם יתברך את השגחתו בדרך הטבע, הן בכלל הן בפרט. וצריך לדעת ולהאמין שהשם יתברך הוא בורא כל העולמות וכל הנבראים, ומנהיג ומושל בהם לבדו וכל הסבות, מאורעות והרפתקאות בכלל ובפרט, הכל נפעל בהשגחתו הפרטית בלי שום חיוב טבעי כלל. וצריך לדעת ולהבין ששום נברא אינו יכול לעשות טובה או רעה בלי השגחתו יתברך. כך מבואר בלקוטי הלכות.

על כן, כאשר האדם זקוק לטובה או להנצל מרע, יפנה רק אל השם יתברך בתפילה ובקשה. כי מלבדו אין כח שיוכל להושיעו מן הרעה, ומלבדו יתברך אין כח שיוכל להיטיב עמו. ועל ידי הדעת האמתית הזאת נצולים מעוונות, שזה עיקר הרחמנות על ישראל. היינו שעיקר הרחמנות על יהודי הוא שיזכה לדעת אמתית, לדעת כי ה' הוא האלקים, כמבואר למעלה בסעיף זה. דעת אמתית זאת צריך להכניס גם בילדים ובתלמידים מדור לדור ולנצח נצחים, ועל ידי זה זוכים להשגות גדולות ואמתיות, המכונות "מקיפים". והשגות אלה הם עיקר שעשועי עולם הבא ולאפשר לזכות על ידי הדלקת שמן הקדוש של נר חנוכה שמקיימים באמונה, ביראה ואהבה כראוי. ועל ידי זה גם זוכים לפרנסה קדושה שנמשכת מן הרצון העליון. היינו שזוכים לדעת ולהאמין שהפרנסה נמשכת ברצונו יתברך ובהשגחתו הפרטית שלא על פי טבע.

ועל ידי פרנסה זוכים בעת האכילה לרצון מופלג, היינו לגעגועים וכסופים ללא שיעור אל השם יתברך. וזאת יוכל להבין כל אדם, שלחנוכה כזאת, כמבואר למעלה, אפשר לזכות רק על ידי התקרבות

האדם צריך להגיד אל שדי שדי ר' מאד
והכל ויהי עיני - לא יתחנן כלל...

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

אמתית לצדיק אמת שהוא רחמן אמת, היינו שיכול להכניס בכל אדם לפי מדרגתו, דעת אמתית, שזה עיקר הרחמנות שאפשר לרחם ולהיטיב, כמבואר למעלה.

● ... וזכנו ברחמך הרבים לקדשת חנכה. ותעזרנו בכל שנה ושנה שנוכה לפעל בקשותינו ומשאלותינו לטובה ביום הכפורים הקדוש, שתמחל ותסלח לעוונותינו ולעוונות עמך בית ישראל ותעביר אשמותינו בכל שנה ושנה, "סלח נא לעוון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה". ושמ נאמר, "ויאמר ה' סלחתי כדברך". סלח נא, מחל נא, כפר נא על כל חטאתינו ועוונותינו ופשעינו שחטאנו ושעווינו ושפשענו לפניך מנעורנו עד היום הזה. חנני אלקים כחסדך כר"ב רחמך מחה פשעי. הרב כבסני מעוני ומחטאתי טהרני. הסתר פניך מחטאי וכל עוונותי מחה. ונוכה על-ידי המחילה והסליחה של יום הכפורים, לקבל על-ידי-זה קדשת ימי החנכה הקדושים, שהם חנכת הבית, ונוכה להמשיך עלינו בימי החנכה קדשת הבית המקדש... (ליקוטי תפילות חלק ב' – מתוך תפילה נ"ד)

סיפור

(ספר ימי מוהר"ן [רבי נתן])

© ... באותו החורף בשנת תקס"ו הני"ל, זכיתי לכתוב לפניו הספר הנשרף הני"ל וכו' ואחר כך אחר פסח אמר לי זכיתי אותך במצוה רבה שכתבת הספר הני"ל ואמר הספר שלך כבר התחיל לעשות איזה עשייה בעולם אך הזהיר אותי הרבה להתפלל על התינוק שלו שהוא הילד הקדוש שלמה אפרים זכרוננו לברכה וגם להאיש שמסר בידו הספר הני"ל צוה והזהיר למען השם שיתפלל על התינוק הני"ל, כי ידע שייקחו עצמם על התינוק הני"ל ובעוונותינו הרבים לא הועילו תפלותינו, ונפטר הילד אחר שבועות באותו הקיץ ובעניין זה יש מעשיות הרבה ומעט דמעת יתבאר במקום אחר (עין חיי מוהר"ן סימן כ"ח, קנ"א) המקום ינחם אותו ואותנו וכל ישראל מצרה ושבר הגדול הזה שהיה בעולם כאשר אמר בפרוש וינחם אותנו בכפלים, ויביא לנו משיח צדקנו במהרה בימינו, אמן.

אמר המעתיק ראיתי להעתיק מה שמצאתי באמתחת הכתבים וזה לשונו: סמוך לפטירת הילד הקדוש והנורא של אדוננו מורנו ורבונו זכרוננו לברכה, היינו אצלו על העלייה שהיה על ביתו וספר עמנו מעניין גדל צערו וייסוריו הגדולים והעצומים שיש לו מכל צד ומצדי צדדים וספר קצת בעניין זה שיש לו יסורים רבים וגדולים מאד מבפנים ומבחוץ, דהיינו שהוא עצמו יש לו יסורים גדולים ועצומים כי יש לו חולאת קשה וכאב גדול ויסורים גדולים בגוף וגם בתוך וכו' וכן מבחוץ היו לו יסורים עצומים מעצם המחלקת הגדול שהיה עליו כל ימיו חנם על לא דבר, ויחפאו עליו דברים אשר לא כן אשר בדו מלבם אשר לא עלו על לבו ודעתו כלל וחוף שאר היסורים מכל הצדדים, שהיו לו בכל עת, כי היה מלא יסורים וכו' ובתוך דבריו ענה ואמר, מה אתם יודעים מה גדול ועצום השבר הזה שהיה בעולם עניין

הסתלקות הילד הני"ל, כל לבבי נשבר ונתק ממקומו והתחילו הדמעות הקדושים לירד על לחיינו ותכף ומיד ברחנו מלפנינו מעוצם הבושה שנפל עלינו על שראינו בכייתו בפנינו, ונדמה לנו כאילו נהפך כל העולם ונחרב ואחר כך ביום שאחריו יום ששי ערב שבת קדש אמר לנו שאלמלא לא ירדנו תכף היה מספר לנו דבר יפה מאד (וואלט איך איך גיווען דער ציילט שיינס) ואמר ביום ששי שאחריו תורה נפלאה (היינו מאמר ויאמר בועז - סימן ס"ה) גם באותו העת אמר התורה על-פסוק מבכי נהרות חבש (לקוטי מוהר"ן - סימן רס"ב) שקודם שהוא מגלה תורה הוא בוכה תמיד וכו' ואחר כך... (סימן יא, המשך)

שיחות

(מר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

⌘ ... אוי וי, כמה אני

אהבתי את ברסלב, אני מסרתי את נפשי לנסוע מטבריה לירושלים בזמן שאין לי כסף, אין לי לחם בשביל הילדים, אין לי בגד בשביל הילדים, אני נסעתי לירושלים, הם כולם עניים, אנשי שלומנו היו עניים, אצל עניים אפשר לאכול! אפשר לקבל כסף? או... אפילו לא הרבה, אבל הם עניים, אני סבלתי, אם אין כסף אין לחם, אני הולך לחנות, הוא לא ייתן

לי, אם אני רעב, אם אני רעב או לא, זה לא עסקה שלו, "אתה רוצה לחם? כסף!", אני לא היה לי כסף, וגם כן מים לא היה לי, בירושלים היה דוחק גדול במים, היום יש מעיינות... אבל אז היה מעין אחד בכל ירושלים, אז היה שני מיני מים, מים לנטילה ומים לשתיה, בבית הכנסת לא קונים לשתיה, קונים בזול מים לנטילה, לא היה לי מים לשתות, לא לחם ולא מים, נו, ואני כשנסעתי לירושלים, הסתכלתי עלי: "איך אתה נוסע? למי אתה נוסע? מה? מה תעשה שמה? ואין לך אפילו לאכול לחם!", ואני לא הסתכלתי על זה, אני מסרתי את נפשי, כן, אני צריך לשמוע מרב נפתלי מזה, מזה, מזה, איזה דיבור מרבנו, כל פעם היה סיבות אחרות ונסים אחרים על הנסיעה, כשאין כסף אי אפשר לנסוע, לירושלים לחיפה... צריכים כסף לשלם בשביל ההוצאות ובשביל לחם, לא היה, אבל אצל השם יתברך הכל רשום, יש חשבון, כן, השם יתברך הוא רואה את הלב שלי, הוא ראה שאני נוסע במסירות נפש בשביל לשמוע איזה דיבור מרבנו, אז כותב לי: "תלמידי היקר", אבל אני הייתי חי, וסבלתי רעב, חרפת רעב, וגם מים לא היה לי, נסיעה כזו זה יחיד בעולם...

מכתב

(ספר אבי הנחל א' - מכתב ל"ד)

ב"ה, י"ט תמוז תש"ך, טבריא.

נפשי ולבי הנעים, השואב חיים מטפי החסד של הצדיק שהוא שרש כל מעינות החכמה, שיכול להחיות את כל ישראל וכל באי עולם, אשרי חלקו וגורלו. שלום וכל טוב לארך ימים.

ברית אהבתנו לא תופר לעולם, ומים רבים לא יוכלו לכבותה חס ושלום. אחי חביבי מחמד עיני ולבי אוהב נאמני, חזק ואמץ אל תירא ואל תפחד, אל תתבהל ואל תתבלבל, ואל תפל ברוחך מכל מה שעבר, משום דבר שבעולם, יהיה איך שיהיה, כי ברוך ה' יש לנו כתפיים רחבים לסמך עליהם, כי עכשיו בימינו אלה יש לנו כבר בעולם אור חדש נורא ונשגב כזה שיכול לתקן הכל ולהפך עוונות לזכיות.

זכור תזכר בכל יום ובכל עת ובכל מקום שהוא לשמח בכל עז בכל לב ונפש ולהודות לה' על כל החסד אשר עשה עמנו בנפלאות חסדיו העצומים ונתן לנו מתנת חנם כזה, שנפלנו בגורלו של הצדיק האמת שהוא ראש ומבחר מכל בחירי צדיקא, עלאה על כל עלאין, שעוסק עמנו עכשיו להוציא אותנו מבין שני הס"מ, מכל מקומות רעים שנפלנו בהם, ולהעלותנו למעלה מן המקום. רק העיקר שצריך להחשיך עיני דעתו לגמרי ולסלק שכלו וחכמתו לגמרי וישים עצמו כבהמה שאין לה דעת, ולסמך רק על אמונה לבד, וזה עיקר החכמה שבכל החכמות. כי כשיהיה חזק באמונתו לבד בלי שכל וחכמות וחקירות כלל במחו, אזי בודאי יזכה ברבות הימים להשיג ולהבין השגות וחכמות אלקות אמתיות מה שאי אפשר בשכל אנושי להשיג, ובלבד שלא יעמיד זאת לנסיון, רק יתהלך בתמימות ובפשיטות באמונה ישרה באמת. אך צריכים לשמר עצמו מאד מאמונות כזביות אמונות של שטות והבל, שלא יהיה פתי יאמין לכל דבר. וזה בחינת בהמות טהורות ובהמות טמאות שהזהירנו ה' יתברך להבדיל בין הטמא ובין הטהור, כי האמונה היא בחינת בהמה כני"ל, אך אמונה ישרה אמתית דקדשה היא בחינת בהמות טהורות, ואמונות כזביות הם בחינת בהמות טמאות.

מי שהולך בתמימות נעשה משכיל. מי שיש לו אמונה זוכה אחר-כך לעבד את ה' בדעת גדול.

על-ידי הכרת צדיקים תזכה לבינה ודעת. על-ידי אמת בא הקץ.

המעתיק והמסדר, המתפלל תמיד לשלומו והצלחתו בזה ובבא, מתגעגע להתראות ולדבר דברי אמת ואמונה, דרישת שלום.

ישראל דב אודסר

120111

מערכת 054-8484486 / 054-8429006
מכתבים ת.ד. 27100 ירושלים 91270
תרומות בבנק הדואר מס' 89-2255-7
שידורים 02-5824048 00-15:00 (13:00-15:00)
אימייל Shabat.Breslev@gmail.com
ארכיון העלונים www.nanach.org/parsha

